

VAN PAARDENMEISJE TOT BIVY QUEEN

Zeg Wassenaar en je denkt snel aan zaken als parelkettingen, golf, manege, country casual, Range Rover met bijpassende labrador plus waxcoat. Ook Gwendolyn van Veen (34) was ooit een paardenmeisje. Maar paardenmeisjes worden groot en nu is zij een bivy queen.

TEKST: HARRY DE WILT > FOTOGRAFIE: RAYMOND HAKKERT

Parels gebruikt Gwendolyn alleen in bad en de vraag 'hoe heurt het eigenlijk?' stelt de geboren Wassenaarse zich alleen als ze zich verdiept in een bepaalde visteknik of onderlijnmontage. Gwendolyn van Veen is down to earth. Zowel privé als professioneel: ze werkt als grondstewardess in de Business Lounge op Schiphol. Voor wat betreft haar hobby gaat ze zelfs nog iets dieper – statisch karpervissen met de boilie is haar grote passie.

VAN HUIS UIT

Het sportvisvirus en de bijbehorende basisopleiding kreeg ze van vader Jos mee. "Als klein meisje ging ik met pa op voortjes vissen met de

vaste stok. Samen met mijn broer deed ik ook mee aan jeugdwedstrijdjes. Maar ik was niet heel fanatiek en vanaf mijn pubertijd ging ik slechts heel af en toe nog vissen", vertelt Gwendolyn terwijl ze wat van 'Lien's party mix' – duivenvoer, kikkererwten en gekookte hennep – bijvoert in het water langs de spoorbaan in Voorschoten.

VIER VISPASSEN

Ze is net terug van de traditionele visvakantie die het gezin – pa, ma, broer Jeffrey en Gwen – al tien jaar aan de Tolplas in Almelo doorbrengt. "Dan stop ik mijn vrouw ook een hengel in haar hand", vertelt vader Jos die ook is aangeschoven. "Zij deed vroeger mee aan dameswedstrijden van de Wassenaarse >>

GWENDOLYN HEEFT VISVEILIGHEID HOOG IN HET VAANDEL STAAN, DUS DE ONTHAAKMAT GAAT ALTIJD MEE

Hengelsportvereniging, waar ik een aantal jaren voorzitter van ben geweest." Alle vier de gezinsleden Van Veen hebben de VISpas van deze vereniging in hun bezit.

HERINTREDER

Na een vispauze van bijna twintig jaar – zelfs de visvakantie met het gezin liet ze schieten – pakte Gwendolyn vier jaar geleden de hengels weer op. "Behoorlijk lange tijd zat ik echt slecht in mijn vel. Toen mijn relatie in 2011 stopte, heb ik mijn hele leven drastisch omgegooid. Om te beginnen ben ik sindsdien 43 kilo afgevallen. Puur op eigen kracht, door op mijn voeding te letten en met krachttraining te starten." En in haar nieuwe levensstijl kreeg het vissen ook weer een plek.

EIGEN DING DOEN

"Samen met mijn vader ben ik gericht op karper gaan vissen. Mijn pa

met de vaste hengel, ik met de pen. Van boilies en rodpods moet hij nog steeds niets hebben – 'Mij veel te statisch', wordt er gemompeld – dus als we aan groter water zitten vist hij met de matchhengel en 20/00 nylon." De hengels op de steunen, elektronische beetverklippers, PVA-kousjes, ingewikkelde rigs, Lien's party mix en wat Gwen verder allemaal nog op haar trolley meesleept, scheiden haar als het ware van haar vroegere leermeester.

VAST ONDERDEEL

Het statisch karpervissen is pas sinds dit jaar echt een vast onderdeel van haar lifestyle geworden. "In 2014 zat ik nog slechts op een paar karpersessies per jaar en tot en met vorig jaar ging ik eigenlijk vrijwel alleen met mijn vader of met vrienden mee. Maar begin 2016 is de knop echt omgegaan. Ik wilde niet langer meevissen met geleende

spullen en heb op Marktplaats bijna een complete uitrusting aangeschaft. Als ik nu onverhoopt iets kapot maak, dan zijn het in ieder geval mijn eigen spullen", lacht de bivy queen.

RUSTGEVEND

Het rustgevende aspect van het statisch karpereen spreekt haar vooral aan. "Op mijn stoel of stretcher kom ik helemaal tot rust van mijn werk. We werken met een continuooster en drie van de vier weken per maand heb ik dienst." Wanneer de beetverklippers (te) lang stil blijven, zorgt ze zelf voor wat afleiding. "Dan brei ik mutsen en sjaals voor mijn vismatten of mezelf", zegt Gwen terwijl ze een grote bol roze wol uit haar vistas haalt. "Of ik ga van iedereen de foedraals, bivy's, jassen en tassen repareren", wijst ze op het naai-etui in haar uitrusting.

VEGETARIËR

Dat ze een vaatje vol tegenstrijdigheden is, blijkt onder meer uit haar voedingswijze. Deze stoere, karpervissende, blonde grondstewardess in haar camo-legging is bijvoorbeeld vegetariër – al sinds haar achtste. Geen vlees en vis eten en

dan tóch vissen aan de haak slaan? "Ja hoor, mits dit weidelijk gebeurt is dat wat mij betreft geen enkel probleem. Het is wetenschappelijk bewezen dat vissen niet dezelfde pijn voelen zoals wij die ervaren. Daar ben ik ook zelf ingedoken", zegt de afgestudeerd neuropsychologe.

CARRIÈRESWITCH

Na drie jaar in het wetenschappelijk onderzoek te hebben gewerkt, raakte ze echter haar baan kwijt. "Als onderzoeker krijg je nooit een vast contract. Na een jaar lang werk te hebben gezocht in mijn eigen vakgebied, ben ik in mijn huidige baan aan de slag gegaan. Ik zou graag in de psychiatrie werken, maar de vereiste aanvullende studie is niet te combineren met mijn privésituatie: alleenwonend, hypotheek, onregelmatige diensten. Bovendien heb ik het naar mijn zin op Schiphol."

KENNIS VERGAREN

Terug naar het karpervissen. Als 'beginner' haalt ze overal haar kennis en informatie vandaan. "Van een hengelsportzaak in Leiden, Karperwereld Online en mijn vismatten." Toch is ze ook geregeld op zichzelf aangewezen. "Door mijn onregelmatige werktijden is het vaak lastig om sessies te combineren met de agenda's van mijn vismatten. Dan ga ik alleen op pad, maar vis ik geen nachtsessies." Dat hoeft geen belemmering te zijn voor de vangst. "Op de visvakantie in Almelo ben ik 's ochtends heel vroeg naar de waterkant gegaan en heb ik solo een karper gevangen."

GEEN COMMENTAAR

Opmerkingen krijgt Gwendolyn nauwelijks als ze in haar eentje aan de waterkant zit te vissen. "Hoogstens 'oh, wat leuk' als ik met mijn viskar voorbij kom of de vraag of ik al iets heb gevangen. Over het algemeen zijn mensen wat verrast dat je als vrouw achter de hengels zit." Waar ze van passanten – man en vrouw – vrijwel geen commentaar krijgt, drijven op haar werk sommi-

Succes op een vroege morgen aan het Twentekanaal

'Lien's party mix': boilies, kikkererwten, gekookte hennep en duivenvoer.

ge vrouwelijke collega's wel eens de spot met haar hobby: 'Jij met je vissen'. "Die vinden het maar apart dat ik mijn vrije tijd vaak afgelegen tussen het riet doorbreng."

WINTERHARD

Daar ligt Gwen niet wakker van, want aan de waterkant maak je de mooiste dingen mee. "Zoals toen ik in koud weer de afgedreven hengel van mijn vader al zwemmend heb teruggehaald. Bleek er ook nog een karper aan te zitten. Dat had ik niet eens in de gaten!" Ze vist dus lekker door, ook in de komende wintermaanden. "Juist in de winter ben ik van plan om door te vissen; ik houd niet zo van de zomer en warmte. Hopelijk ligt er een dikke laag sneeuw op de bivy. Dan zit je in een wel heel bijzondere setting te vissen."

>> VISSENDE VROUWEN

Gwendolyn van Veen kan zich niet voorstellen dat ze de enige vrouw is die fanatiek op karper vist. "Maar ik ben er nog niet veel tegengekomen – misschien omdat ze alleen met hun vriend vissen? Terwijl het me wel leuk lijkt om met andere dames ervaringen uit te wisselen. Geen vistips and trucs, maar een platform voor vrouwgerelateerde dingen. En misschien zelfs vistrisjes organiseren; ik zou bijvoorbeeld wel eens een keer willen snoeken. Met vrouwen onder elkaar heb je toch een andere sfeer." Daarom doet Gwendolyn hierbij een oproep aan andere vissende vrouwen die dit ook leuk lijkt om zich te melden via www.facebook.com/carbsandcarps.

De passie voor het vissen van vader Jos en diens stimulans om de hengels weer op te pakken, hebben Gwendolyn's leven mede weer de goede kant op geduwd.

Altijd een bol wol mee naar de waterkant voor als de karpers onverhoopt niet willen bijten.